

BOC-Commissie 15 juni 2016

Tekst Marjolein Menke, namens Vereniging Milieuzorg Epe en Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische vereniging afdeling Epe-Heerde

Geachte leden van de Commissie BOC, geachte gedeputeerde

Het dossier-Heerderweg zal u zo langzamerhand vertrouwd zijn. De sprekers voor mij hebben het proces van de laatste maanden en specifieke aspecten daarvan opnieuw uitgebreid toegelicht.

Het is een onthutsende gedachte: Als de inwoners van Epe niet massaal in beweging waren gekomen, was er van de Heerderweg al niets meer over geweest.

De strijd die Epe strijdt, strijdt het niet alleen. Op veel plaatsen in het land speelt dezelfde dreiging. Ongerustheid en oppositie is er overal waar natuur nog verder teruggedrongen wordt, waar bomenkap dreigt. Er worden successen geboekt. Soms door overleg, soms door tussenkomst van de rechter en soms doordat nog net op tijd het inzicht komt, dat richtlijnen geen wetten zijn. Maar het is altijd en overal een onvoorstelbaar groot karwij.

Hoe het ook zij: in Epe hebben wij de provincie tot nu toe kunnen behoeden voor het maken van een **historische vergissing**.

Het is u inmiddels duidelijk geworden dat waar natuur en landschap in hun omgeving in het geding zijn, het de inwoners van Epe onmogelijk is, onverschillig toe te zien als verwoesting ervan dreigt. Wat de Heerderweg nog steeds boven het hoofd hangt raakt ons tot in onze ziel. De Heerderweg is niet een toevallige weg met wat oude bomen.

De Heerderweg is een oude laan, een belangrijke oude route en een geheel van grote waarde en schoonheid. Die schoonheid is in eeuwen gegroeid en maakt in organisch verband onlosmakelijk deel uit van de biotoop van de inwoners van Epe.

Een dergelijke omgeving is van onvergelijkelijke betekenis en voor ons maakt hij deel uit van **ons wezen, van ons mentale dna**.

Het gaat hier dan ook om het welbevinden van de inwoners van Epe. Het hoeft geen betoog dat daar alleen met het grootste respect mee omgegaan kan worden.

De verbondenheid van mensen met hun natuurlijke omgeving, het is een natuurlijk verschijnsel op zichzelf.

Wat rond 'De Heerderweg' speelt is gemakkelijk te zien als metafoor voor wat zich mondiaal voordoet. De mens kan niet zonder de natuurlijke omgeving. De ondergang daarvan is volop gaande. Wij zijn in een gevaarlijk stadium aangekomen.

'Parijs' brengt één facet in beeld: de CO₂-uitstoot. Alleen als het uiterste wordt gedaan, zullen wij de doelstellingen kunnen halen waartoe wij ons verplicht hebben. Alleen dan. En het is maar één voorbeeld.

Toekomstbestendig is alleen beleid dat waarden inzake natuur en milieu volledig respecteert en alles indamt wat die in gevaar brengt, zonder nog enige tijd te verliezen. *Die tijd is er eenvoudigweg niet.*

De wereld heeft rustiger tijden gekend dan deze

De aarde is er nog nooit zo slecht aan toe geweest als nu

Zo slecht als het met natuur en milieu gesteld is, zo slecht staat het ervoor met het **vertrouwen van burgers in de publieke zaak**. De veerkracht van de samenleving heeft daar zwaar onder te lijden, zozeer, dat zij ontwricht raakt.

Natuur en milieu hebben bij de meest uiteenlopende afwegingen altijd de zwakste positie gehad. De grens van het toelaatbare is hier royaal overschreden. **Natuurwaarden mogen geen sluitpost meer** zijn. Als wij willen overleven, dienen zij als **uitgangspunt** te worden beschouwd.

U, die de burgers in de grootste en groenste provincie van NL vertegenwoordigt, heeft de gouden kans, de wezenlijke beleidsverandering waar de mensheid naar snakt, te initiëren – en op uw naam te zetten.

Wij vragen u, uit de grond van ons hart, die kans te grijpen.

Laat onze Heerderweg het keerpunt zijn.